СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 56. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 10 БЕРЕЗНЯ 1948. — No. 56. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 10, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ТРУМАН І МЕК АРТУР КАНДИДАТАМИ НА ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон, 8 березня. — Президент Труман оприлюднив, що він буде кандидувати на становище президента Злучених Держав, коли конвенція Демократичної партії настановить його своїм кандидатом. Заяву в імені президента склав предсідник Краєвого Комітету Демократичної партії, сен. Дж. Гаверд Мек Грат, перед кореспондентами в Білому Домі після того, як він покінчив півтора годинну розмову з президентом. У розмові обговорено зростаюче негодування південних демократів на політику президента Трумана в справі домагання для зрівнання громадянських прав і це мабуть було головною спонукою заяви президента. Про становище президента до його домагань сказав Мек Грат: „Я можу ствердити, що становище президента від часу його поклання остає незмінним". Політичні спостерігачі вважають, що вчасна заява президента в справі кандидатури є розумним кроком, бо південні демократи почали обезцінювати Трумана за його проголошення 10 точок для зрівнання громадянських прав, з яких 7 відноситься до зрівнання прав нігрів.

МекАртур відповів на прохання республиканців стейту Висканзин.

З Токіо в Японії, наспіли вісті, що генерал Доґлес МекАртур, який справує уряд військового губернатора Японії, прихильно відповів на прохання республиканців зо стейту Висканзин, в справі поставлення його кандидатури на президента Злучених Держав. В привприлюдній оповістці ген. МекАртура сказано між ін.: „Мене повідомлено, що республиканці з Висконзин внесли петицію для поміщення мого імени для голосування під час правиборів в дні 6 квітня... Хоч не потрібно мені повторяти заяви, що я не стараюся ані не побиваюся за якийсь прилюдний уряд і не маю наміру покидати мого становища в Японії, то з повною скромністю приходиться мені заявити, що це було б незгідно з моїм розумінням доброго горожанства, коли б я настрашився обовязків і відповідальности, получених з якимбудь прилюдним обовязком, до якого мене покликав би американський нарід". — Агітацію за кандидатуру МекАртура ведуть деякі газети вже від кількох тижнів в різних містах Злучених Держав.

ЩЕ ОДИН ЧУДОЛІК — ПОЛІМІКСІНА.

Балтимор, Мд. — Шпиталь Джан Гопкінс проголосив винахід нового чудоліку, під назвою поліміксини. Він добрий проти фебри, нагального кашлю і деяких інших недомагань. Найбільше помічним буде він проти чуми й тому його вишлють негайно до Індії, де все панує загроза „чорної смерти".

НОВИЙ ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ КОНЕТИКАТ.

Гартфорд. — Заступник губернатора, Джеймс Коґлин Шанон, склав присягу як губернатор стейту Конетикат, обнявши цей уряд по смерті Джеймса Л. МекКоноґі, який помер нагло у понеділок від удару серця. Новий губернатор проголосив середу 10 березня початком місяця жалоби по своїм попереднику.

ВЕРХОВНИЙ СУД ЗАБОРОНЯЄ ВЖИВАТИ ПРИЛЮДНІ ШКОЛИ НА НАВЧАННЯ РЕЛІГІЇ.

Вашингтон. — Верховний Суд Злучених Держав 8 голосами проти 1 рішив, що уживання прилюдних шкіл на науку релігії є неконституційне. Це вирішення видано на жалобу матери-атеїстки в місцевості Чемпейн, у стейті Ілиной, яка домагалася строгого придержування закону в справі окремішности церкви від держави. У рішенні сказано, що релігія й уряд можуть працювати найуспішніше для осягнення своїх високих цілей, коли кожне з них буде могло свобідно діяти у своїй сфері впливів". Як це рішення пристосувати у практиці, про це висловили поодинокі судді різні погляди.

АТОМОВА КОМІСІЯ РОЗГЛЯДАЄ ВІДНОШЕННЯ НАУКОВЦІВ ДО УРЯДУ.

Вашингтон. — Спільна конгресова комісія атомової сили рішила розглянути відношення науковців між собою і між ними та урядом, одначе відмовилася зайняти якесь становище в справі слідства палатної комісії для неамериканських діянь над поведінкою д-ра Едварда Ю. Кондона, директора Бюра Стандартів. Мають прослідити зажалення д-ра Кондона, що комісія пробує його очернювати в очах публики ніби за його нельояльність.

НЕГАЙНЕ ПЕРЕСЛУХАННЯ В СПРАВІ ЗАГАЛЬНОГО ВИШКОЛУ.

Вашингтон. — Сенатська комісія збройної служби рішила одноголосно почати якстій переслухання над загальним військовим вишколом. Це сталося після конференції з секретарем оборони Джеймсом Форестолем та різними иншими високими урядовцями, які висловили переконання, що такий вишкіл не лише потрібний, але й наказаний. Становище сенату в цій справі є протилежне до становища палати, де законопроєкт у цій справі застряг у нетрах конгресових правил.

ТРЕБА МІЛЬЙОН УЧИТЕЛІВ

Вашингтон. — Впродовж найближчого десятиліття Америка буде потребувати мільйон учителів та учительок, як це оприлюднює Краєве Педагогічне Товариство. Та, не зважаючи на це запотребування, Товариство побоюється, що забракне повного під мільйона учительських сил до 1958 р. Вже тепер бракує 100,000 учителів, а ті, що є, працюють лише за хвилевим дозволом, не маючи належного підготування до виховання дівори. Урядовці Товариства остерігають перед крізою, яка назріває з цього приводу в навчанні.

Обіцяють справитись з Пляном Маршала до 10. квітня

Вашингтон, 8. березня. — Програму Видужання Европи посунено значно вперед в конгресі завдяки старанням секретаря стейту Джорджа Маршала. Він відбув переговори з предсідником палати репрезентантів, Джозефом В. Мартином і виявив перед ним журбу, що проволікання з допомогою для Европи матиме некорисний вплив на прихильників уряду в Італії і скріпить силу тамошніх комуністів перед парляментарними виборами, заповідженими на 18. квітня. Після' конференції провідники республиканської більшости в палаті заявили, що до 10-го квітня перейде в палаті законопроєкт для допомоги Европі. У сенаті переведено перший раз спробу сил в цій справі, коли піддано під голосування засадниче питання, чи потрібні різні поправки до Пляну Маршала. У голосуванні відкинено конечність поправок 53 голосам.и проти 19. Голосування було відповіддю на спроби перевести ревізію Пляну, як цього домагався сен. Джозеф Г. Бол.

ДЕ ВАЛЕРА НЕ ВІРИТЬ В УСПІХ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ

Ню Йорк. — Прибувший на відвідини Злучених Держав, недавній премієр Ірландії, Імон де Валера, сказав під час пресової конференції, що Обєднані Держави мають ще меньше виглядів на успіх ніж колишня Ліга Націй. Коли його запитали, чи світ зближається до ще одної війни, він виразно сказав „так". — Після гостини в Ню Йорку, б. премієр Ірландії поїде на стрічу з президентом Труманом у Вашингтоні.

ЛАТИНСЬКА АМЕРИКА МОЖЕ ДІСТАТИ ПОЗИЧКУ У ВИСОТІ ПІВ БІЛЬЙОНА.

Вашингтон. — Департамент стейту дав до пізнання, що краї Південної Америки можуть дістати позичку у висоті $500,000,000 з Експортово-Імпортового Банку. Це пізнати з листу, який департамент стейту вислав до палатної комісії закордонних справ з домаганням, щоб конгрес дозволив збільшити позички для південно-американських республик на пів більйона.

СОВЄТИ УСТАНОВЛЯЮТЬ НАУКОВІ БАЗИ КОЛО ПІВНІЧНОГО БІГУНА.

Вашингтон. — За відомостями, які наспіли до департаменту стейту, советський уряд установив наукові бази на групі островів Франца Йосифа, зайнятих Росією негайно після першої війни. Найбільш висунена на північ точка тих островів є у віддалі 400 миль від північного бігуна. Злучені Держави й Канада установили свої станиці в Арктиді у відповідь на советські діяння.

ІТАЛІЯ ЗАПРОШЕНА ДО УЧАСТИ В АДМІНІСТРАЦІЇ ТАНЖЕРУ.

Рим, 8. березня. (АП). — Британія і Франція запросили сьогодні Італію до участи в адміністрації міжнародної зони Танжеру біля Гібральтару. Британський і французький амбасадори вручили італійському міністрові закордонних справ відповідні ноти.

МАЙСТЕРНИЙ ЗАГОВІР КОМУНІСТІВ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон. — У щоденнику Ню Йорк Сан розкриває синдикований писець Джордж Соколскі затії комуністів для опанування ключевик позицій в вашингтонськім уряді, почінаючи ще з року 1934. Він називає цей плян „майстерним заговором". Плян полягав у тому, що комуністи створили наперед ячейку у найвижчих бюрах, а потім кожен член ячейки постарався за заложення своєї ячейки в нижчих установах. Коли кого з комунізуючих усунули з якогось бюра, тоді він діставав позицію в іншому бюрі, де вже діяла ячейка. У такий спосіб комуністи використовували свої позиції для добування тайних інформацій впродовж цілого десятиліття, доки не вмішалося в цю справу Федеральне Бюро Інформацій, яке довело до великого слідства, що його від червня минулого року переводить федеральна велика лава присяжних суддів у Ню Йорку. Соколскі дивується, чому раз влада не оприлюднить цих затій, хоч кількома наворотами вісті про ведення тайного судового слідства дійшли до загального відома.

ТАРАСЕНКО ПІДТЯГАЄ ЗА ГРОМИКОМ

„УКРАЇНСЬКИЙ" ПРЕДСТАВНИК В КОМІСІЇ РОЗЗБРОЄННЯ ОБВИНУВАЧУЄ АМЕРИКУ І БРИТАНІЮ.

Лейк Соксес, Н. Й., 8. березня. — Представник советської окупаційної влади в Україні, Василь Тарасенко, сьогодні в Комісії О. Д. до справ звичайного роззброєння обвинувачував Америку і Британію, щ вони зброяться замість роззброюватись та що своєю політикою заохочують Німеччину і Японію до майбутньої агресії. Виступаючи проти відповідної британської резолюції, Тарасенко повторив майже дослівно висловлені вже раніше закиди і „аргументи" свого шефа, А. Громика, про американські бази та взагалі американсько-британську „підготовку нападу" на Росію.

ГРЕЦЬКІ ПАРТИЗАНИ ОБСТРІЛЮВАЛИ ПОСТ КОМІСІЇ О. Д.

Атени, 8. березня. — Грецька пресова агенція сьогодні повідомила, що партизанська артилерія обстрілювала обсерваційний пост Балканської Комісії О. Д., недалеко альбанського кордону. Подробиць не подано. Рівночасно повідомлено про дальшу успішну акцію урядових військ проти партизанських кривок здовж альбанського кордону. В акції бере участь авіяція. Альбанія знову звернулася до О. Д. зі зажаленням проти „грецьких провокацій" на її кордоні.

Совєти домагаються негайного поділу Палестини

ПЕРША КОНФЕРЕНЦІЯ ВЕЛИКОЇ ПЯТКИ В ПАЛЕСТИНСЬКІЙ СПРАВІ.

Лейк Соксес, Н. Й., 8. березня. — Згідно з рішенням Ради Безпеки доручити своїм постійним членам розглянути справу поділу Палестини, сьогодні в бюрах советського представника А. Громика відбулися перші наради представників Америки, Британії, Франції, Совєтів і Китаю. Під час нарад Громико мав домагатися негайного переведення в життя рішення Загального Зібрання О.Д. щодо поділу Палестини на арабську і жидівську держави, при евентуальному використані до цего міжнародної збройної сили. Американський представник, натомість, пропонує ще „приватні наради" з представниками жидів і арабів, сподіючись, що ще можна б найти якусь посередню розвязку, що задовольнила б одних і других. Советський представник зі свого боку теж погоджується на такі наради, але зі застереженням, що вони не матимуть впливу на рішення щодо поділу Палестини.

СКИТАЛЬНИКИ МУСІТИМУТЬ ВІДДАТИ ДО ДЕПОЗИТУ ЗАКОРДОННУ ВАЛЮТУ.

Берлін, 8. березня. — В боротьбі з поширеною в Німеччині чорною торгівлею американські військові власті в найближчих днях видадуть розпорядження, що всі скитальники повинні зложити на переховання до депозиту всю закордонну валюту та необроблене срібло і золото. Ці вартості будуть їм повністю звернені з хвилиною виїзду з Німеччини.

ПАЛЕСТИНСЬКА КОМІСІЯ О.Д. БУДЕ ПЕРШИМ УРЯДОМ КРАЇНИ.

Лейк Соксес, Н. Й., 8. березня. — Організація О.Д. стояла перед вожливою проблемою влади в Палестині після вигаснення британського мандату з днем 15-го травня. Сьогодні генеральний секретар О.Д. Тригве Лі розіслав членам Ради Безпеки виготовлену правниками заяву, на підставі якої Палестинську Комісію О.Д. можна буде вважати легальним урядом Палестини аж до остаточного переведення в життя рішень О.Д. щодо поділу і незалежности двох палестинських держав. Правники рівночасно стверджують, що Рада Безпеки не мала б права сама змінити рішення Загального Зібрання щодо поділу Палестини.

БРИТАНІЯ ЗАКІНЧИЛА 4 ДЕРЖАВНУ КОНТРОЛЮ ЦІН В НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, 8. березня. — Британські окупаційні власті сьогодні повідомили про своє відступлення від спільної чотиродержавної контролі цін в Німеччині, що автоматично закінчить цю контролю. Рішення Британії ще зменшить торговельні стосунки між західними і советською зонами Німеччини.

МОСКВА ПРОТЕСТУЄ

СОВЄТСЬКА НОТА ЗАХІДНИМ ДЕРЖАВАМ ПРОТИ ДОГОВОРУ В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ.

Обвинувачує Америку в підготовці війни проти СССР.

Москва, 8 березня (АП). — Сьогодні тут на пресовій конференції повідомлено, що совєтський уряд минулої суботи вислав урядам Злучених Держав, Великої Британії і Франції офіціяльні ноти, протестуючи проти їх договорення в Лондоні в справі Німеччини. Лондонська конференція представників трьох західних великодержав з участю представників Бельгії, Голандії і Люксембурґу закінчилася теж в суботу „прінціповим порозумінням" щодо інтернаціоналізації Рурщини, економічної злуки трьох західних зон Німеччини, федеративної форми управління та включення західної Німеччини в Плян Маршала і призналия німцям відповідного голосу в европейських справах, зберігаючи всі заходи забезпечення перед можливістю мілітарного відродження Німеччини. Совєтський уряд в протестаційній ноті обвинувачує три західні потуги, головно Америку, що вони свідомо ділять Европу та розбудовують військову силу Німеччини „з метою нападу на Совєтський Союз", ліквідуючи рівночасно встановлений після війни авторітет Ради закордонних міністрів чотирьох потуг. У висліді, совєтський уряд протестує та заявляє, що лондонське договорення він вважає за проти-законне і як до такого до нього ставиться. В коментарах до офіціяльного протесту совєтська преса додає ще цілий ряд інших обвинувачень. Московська „Правда" зокрема накидується на конференцію пятьох західних держав в Брюсель, обвинувачуючи за це теж Америку, мовляв, американський уряд намагається в той спосіб обійти свої „конституційні проблеми" та представити конгресові вже готовий західно-европейський блок проти Совєтів.

ФІНСЬКИЙ УРЯД ПРИЙНЯВ ПРОПОЗИЦІЮ СТАЛІНА.

Гельсінки, Фінляндія, 8 березня. — Фінський президент Юго К. Паасаківі сьогодні після наради з урядом погодився на виявлені в листі Сталіна одинадцять днів тому домагання фінсько-совєтських переговорів в справі договору „дружби і взаємної допомоги". Переговори відбудуться в Москві, куди вже в найближчому часі виїде фінська урядова і парляментарна делегація. В цілій Фінляндії продовжуються проти-большевицькі заворушення. Фінський уряд волів вислати свою делегацію до Москви, ніж большевицька мала б приїхати до Гельсінок, керуючись „міркуваннями безпеки" — як сьогодні тут заявили. Загально вважається, що дні формальної незалежности Фінляндії вже пораховані.

ПІДПОЛЬНИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Франкфурт над Майном, Німеччина, 8 березня. — Один відомий чеський промисловець, що два тижні тому втік з окупованої большевиками своєї країни, заявив сьогодні, що в Чехословаччині сильно зростає підпольний визвольний рух. Президент Бенеш хворий і практично вже не має жодної влади і сам себе вже не вважає президентом. Чехи заповідають швидке створення вільного уряду на вигнанні.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВОЯК У ВІДНІ ЖЕРТВОЮ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ПРОТИ-АМЕРИКАНСЬКОЇ ГІСТЕРІЇ.

Відень, 8 березня. — Сьогодні тут трапився інцідент, що може мати непередбачені наслідки та свідчить про доведену до вершка большевицьку проти-американську гістерію. В год. 1-ій вночі двох американських вояків в товаристві трьох австрійських дівчат верталися з танців і переходячи біля готелю, в якому приміщена совєтська головна квартира зараз напроти американської квартири; один американський вояк був важко постріляний ззаду большевицьким сторожем. Американські вояки не мали зброї. Переходячи біля большевицького готелю, один большевицький сторож в грубий спосіб домагався, щоб вони зійшли з хідника, що очевидно американцям не подобалось. Тоді один большевик вдарив американського вояка наганом по голові, а другий ззаду віддав до нього два стріли, важко зранивши його. Одну австрійську дівчину, яка хотіла заопікуватися раненим, большевики схопили і по ній слід пропав. Подібні інциденти трапляються майже кожного дня.

БОЛЬШЕВИКИ ОБСТРІЛЮЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛІТАК.

Шанґгай, 9 березня (АП).— Вчора перед вечором два совєтські боєві літаки заатакували американський транспортовий літак, що віз подорожних з Мукден до Цінґтао в північному Китаю. Совєтські літаки пятьма наворотами пустили серію стрілів в транспортовий літак. Американський пілот зробив фотознимки з атаки.

ПОНЯТТЯ БЕЗПЕКИ ЗУПИНЯЄ НАРАДИ В БРЮСЕЛІ.

Брюсель, Бельгія, 8 березня. — Сьогодні тут повідомлено, що розбіжності в розумінні поняття безпеки дещо припізнює наради пятьох західних держав в справі політичного, військового та економічного союзу. Залишається ще узгіднити справу поширення цеї безпеки на колоніяльні простори та зайняти становище до евентуального бажання інших держав приступити до союзу. Проте вважається, що договір буде заключений ще до кінця цего тижня. В місцевих дипломатичних кругах вважають, що західно-европейський військовий союз навряд чи можна буде здійснити без американської ініціятиви і провідництва.

АМЕРИКАНСЬКІ ОФІЦЕРИ В „НЕВІДОМІЙ МІСІЇ" В СІНҐАПУРІ.

Сінґапур, 8 березня (АП).— Сьогодні тут приїхала група 16 офіцерів американської армії, фльоти і авіяції в „невідомій місії". Командантом групи є полк. Норман Майнус, шеф штабу американської військової округи в Манілі.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3. N. J.

ПОШАНА ДЛЯ ТИХ, ЩО БОРЯТЬСЯ ЗА СБОБОДУ

Як дійшли до Америки вісті про комуністичний, державний переворот у Чехословаччині, то з усіх сторін піднялись голоси жалю, що ця демократична твердиня впала жертвою московської агресії. Ніхто не хотів спершу вірити, щоб комуністам могло це діло так легко вдатись і тому, як проголошувано перші вісті, зараз вияснено, що треба заждати, що скаже президент Бенеш. Загально надіянося якогось протесту, чи навіть може чогось гострішого. Звідси і таке велике розчарування, коли президент Бенеш віддав спокійно владу комуністам, заявляючи, що бажав заощадити країні проливу крови. Ще гірше розчарування виявилось у тому, що не знайшлися у Чехословаччині партії, щоб пробували розпочати якусь боротьбу з комуністичною меншиною, або бодай голосно запротестувати. Від Бенеша і політичних партій надіялися якогось протесту до Обєднаних Держав, чи навіть прохання демократичних потуг помогти вдержати демократію в Чехословаччині проти наступу кремлівського тоталітаризму, але цього всього не було. Як Гітлер зайняв був свого часу Чехословаччину „без проливу крови" при допомозі війська, так Чехословаччину зайняв тепер Сталін навіть без війська, а при допомозі комуністичної пятої колони і теж „без проливу крови". Віддавши владу країни сталінським слугам, Готвальдам, Бенеш пішов на село відпочивати. За Гітлера Бенеш хоч втік до Англії, щоб бодай звідтам протестувати проти націстського насилля, а тут і цього не було.

Це, що Сталін забрав Чехословаччину без жадного спротиву і протесту, дуже здивувало американців і це здивування знайшло свій вислів у пресі. Зате цілком інакше поставилась ця сама преса до подій у Фінляндії, яка щодо населення на третину менша від Чехословаччини. Як відомо, ціла Америка не мала слів подиву для малої Фінляндії, як вона свого часу пішла війною проти московського наступу. Тоді навіть з Білого Дому піднімались голоси, що тільки ті заслуговують на свободу, що вміють її боронити, а в потребі й життя за неї віддати. Правда, коли кремлівський агресор став пізніше воєнним союзником Злучених Держав, то Білий Дім таким тоном більше не промовляв, а навіть зачав натискати на свободолюбну і демократичну Фінляндію, щоб „годилась" з Москвою, одначе американський нарід фінського народу не покидав. Нині американці свідками нового наступу Москви на Фінляндію, тим разом ніби „мирного", дипломатичного. Американський нарід знає, що Фінляндія, яка ще не вилічила давних воєнних ран, не є нині в силі опертись московському медведеві, що стоїть озброєний на самій границі країни. Тому з тим більшим подивом передає протести фінських політичних партій проти нового московського нахабства, знаючи, що за ці протести прийдеться незабаром протестуючим гірко платити, тюрмою, засланнями, життям.

При цім нагадаємо, що в американській пресі було багато теж і про малу Карпатську Україну, як вона підняла спротив проти диктату Гітлера і розпочала кріваву боротьбу за свою свободу. Геройські змагання Української Повстанської Армії не знайшли ще такого відгомону в американській пресі, як повинно би бути, але й про ці славні діла було досить згадок. Як би не московська пропаганда, яка не так давно ще мала силу, то й про цю боротьбу було б більше правдивих вістей, бо серце Америки таки є завжди по боці тих, що борються за свободу.

Поміч Америки для Китаю

Вісті з Китаю такі, що виринає нераз сумнів, котру частину світу боронити перше перед совєтськими імперіялістами: Европу, чи Орієнт з Китаєм?

Свідоцтво бувшого американського амбасадора до Совєтів, Вилйема С. Булита, складене перед комісією закордонних справ палати репрезентантів у вівторок 2. березня зміряло до цього, щоб видвигнути справу Китаю на перше місце. Підчас розслідів над признанням Китаєві допомоги у високі $570,000,000, як цього домагається президент Труман, Булит в незвичайно гострих словах виступив проти нездарности теперішньої адміністрації у відношенні до Китаю, зажадав від конгресу асигнування $100,000,000 в готовім воєннім виряді для цеї країни, а крім цього ще висилки туди найспосібнішого генерала, якого Америка може підобрати. У деяких моментах критика Булита виявляла таку ворожнечу до федерального уряду за занедбання Китаю, що приявні конгресмени запиталися одверто, чи Булит є проти Пляну Маршала, який має на меті рятувати Европу перед заливом большевизму. Булит заперечив, наче б він був проти допомоги Европі, одначе клав натиск на те, що Китай це такий самий недужий пацієнт, як і Европа й тому нема часу на роздумування, кому треба в першу чергу помагати. Він вказував на те, що на випадок перемоги китайських большевиків над національною армією, Совєти якстій запанують нак Китаєм, а потім над Індо-Китаєм, Малайським півостровом і загрозять Японії.

Не у відповідь Булитові, а для ствердження факту, треба пригадати, що Америка від часу перемоги над Японією в 1945 році безупинно посилала допомогу китайському національному урядові, чи то в матеріялах, чи в харчах, чи в воєннім виряді, а коли б усе те перемінити на гроші, тоді загальна сума допомоги досягла б цифри одного або й двох більйонів. У подробицях ця допомога виглядає так:

Від 2. вересня 1945 р. Китай дістав матеріялів з Ленд-Лізу у висоті $728,000,000. Серед посилок находилися тенки, вантажні авта, літаки, кораблі, а крім того неозначені ближче матеріяли вартости $100,000,000.

Коли треба було перевезти китайську армію після покінчення війни до північної частини, щоб вона там зайняла землі, призначені для окупації, Америка постачила літаків і газоліни та харчів і вбрання вартости $300,000,000.

На підставі договору про допомогу для фльоти Америка видала на цю ціль $17,700,000. Допомога йшла аж до часу, який покінчився щойно перед роком і обіймала вишкіл китайських моряків, утримання комунікацій і кораблів.

З надвишки воєнних матеріялів, які осталися в Китаю і на тихоокеанських островах Злучені Держави продали китайському урядові матеріяли за $175,000,000, хоч первісна їх ціна була $824,000,000.

У квітні 1947 р. Морська Комісія Злучених Держав одобрила продаж деяких товарових кораблів для Китаю вартости $16,500,000, а в липні віддано Китаєві 18 торговельних кораблів і 4 транспортових для перевозу війська. Після того йшла продаж амуніції й воєнних матеріялів по ціні продукції: 15. червня, 6. липня, 26. грудня — ця остання трансакція обіймала 150 перевозових літаків по ціні $5,000, хоч первісний кошт кожного літака виносив $276,000. Загалом така продаж — це був майже дарунок, а Китай платив хіба за догляд згаданих матеріялів.

Щоб вичислювання не були нудними, треба лише загально згадати про постачання Китаєві матеріялів у 1948 р. на підставі контрактів з 7, 30 і 31. січня. Недавно була оповістка, що американський уряд постачив Китаєві 1,007 літаків, а не згадано прилюдно, що в грудні передано як позичку Китаєві 96 кораблів. Про різнородні воєнні матеріяли, такі як амуніція, машинові кріси, гармати, тенки, найрізніші машини і т. п. навіть не згадується, бо це виглядає на „дрібні справи".

Тут треба ще взяти під увагу трудноші в перевезенні цих матеріялів, які треба поборювати за кожним разом. Хто не познайомлений з положенням Китаю, такий не може зрозуміти, що це таке постачання допомоги цій країні. Крім цього треба розуміти відносини в цій велетенській, на пів зруйнованій частині світу, щоб можна видати належну оцінку. Найважніше, це тамошні суспільні відносини. Національний уряд під проводом Чіян-Кай-Шека представляє стару традицію з усіми її недомаганнями, які під час війни нема як поправляти. Саме завдяки цим недомаганням агітація комуністів, получена з воєнним походом, робить застрашаючі поступи. Щоб рятувати Китай перед заливом комунізму, треба приймати такий лад, який там тепер панує, а конечні реформи відкладати на мирний час.

При кінці останньої світової війни уряд Чіян-Кай-Шека мав уже складену цілу програму реформи; мав запевнені кредити в Америці; мав готовий персонал в Злучених Державах, який мав виїхати туди для побудови комунікацій і переміни країни з феврального і перестарілого ладу на новітній, принорovлений до змінених відносин. Все те заломилося внаслідок агресії комуністів під диктатом і вказівками Росії, яка виступала зараз по війні. Коли йде про допомогу з Америки, то самі матеріяли й гроші не є вистарчальні. Там треба ще й розумних та досвідчених людей. Коли Булит виходить з домаганням висилки туди найліпшого генерала, він лише вказує, у чому саме полягає недостача Китаю.

Микола Чубатий.

Український Квартальник та громадянство

Заким ця стаття дійде до відома американсько-українського громадянства, вийде вже з друкарської преси з черги тринадцята книжка українсько-американського журналу "The Ukrainian Quarterly". Таким робом Український Квартальник розпічне вже четвертий рік своєї праці для освідомлення англосаського світу про Україну.

Український Квартальник видає Український Конгресовий Комітет. Журнал цей гуртує співробітників українського та неукраїнського роду під проводом автора тих стрічок. Про вартість самого журналу нехай говорить громадянство, що його читає. Певно, що журнал, якого завдання боронити справу визволення українського народу як цілости, не є в силі задоволити всіх, зокрема людей, що добро України видять тільки через призму своєї партійної приналежности, одначе відгомін Українського Квартальника в англосаськім світі стане безсумнівно одною із найбільших заслуг Українського Конгресового Комітету. Не буду наводити голосів визначних американців та канадійців про Український Квартальник; не буду покликатися на прямо ентузіястичні голоси европейських українців, які безмежно вдячні американським українцям за публікацію того видавництва. Зате наведу тільки один осяг, а саме це, що таке найповажніше видавництво як „Енсайклопідія Бріганіка", авторитетне джерело інформацій для англосаського політика, журналіста чи письменника, цитує праці співробітників того журналу як джерело інформацій про Україну. А це хіба вже багато!

Інформування англосаського світу про минуле та про теперішність українського народу так само важна справа, як сама визвольна боротьба, а що англосаський світ рішатиме про дальшу долю людства, то треба його інформувати правильно про Україну. Це основна справа нинішної української політики, може важніша ніж неодна друга, що нині заплутує увагу американсько-українського громадянства. Проте не скажу, щоби загал заокеанських українців розумів вагу такого видавництва. Ми любимо з сумом повторювати, що нас ніхто не знає, що українська справа не існує у світі великої політики, як одна із нерозвязаних справ, яку конечно потрібно розвязати для світотого замирення, одначе не любимо входити в причини того явища. Безперечно одною із головних причин це те, що ми незадовільно інформуємо впливовий політичний світ про український нарід та його змагання. Замісць нас інформують той світ про Україну інші, Росія, Польща та другі сили, ворожі визволенню України. Вони інформують так, що Україна не хоче кращої волі понад ту, яку мала недавно тай яку тепер має. Через брак доцільної інформації терплять нині могутні державні народи, а що ж допіру говорити про такий недержавний, підяремний нарід, як український.

Серед нашого громадянства дивний підхід до тої справи. Громадянство конечно домагалося, щоб інформувати світ про Україну. Повстало видавництво „Український Квартальник", так по появі першої книжки запал та вдоволення були великі, а потім байдужність. Солідна праця для народу не може бути фаєрверком, який вистане раз засвітити, щоб згаснути на все. Солідна праця для народу це падання кроплі за кроплею на переконання та сумління світу, доки ці українські кроплі не пробють Україні шляху до міжнародного братерського гурта народів.

З таким мірилом ми підходимо до обовязків американсько-українського громадянства зглядом Українського Квартальника, як головного джерела інформації англосасів про Україну. Український Квартальник мусить утримувати українське громадянство, коли він має повнити свою службу. Це коштовне видавництво Українського Конгресового Комітету не може само оплачуватися, бо поважна частина накладу є розсилана безплатно визначним американським політикам, журналістам, радіокоментаторам, авторам, університетам, урядам та амбасадорам мало не всіх держав та ще декому. Хто ж має недобір заплатити? Очевидно, що українське громадянство, будьто жертвами на Конгресовий Комітет, будьто передплатами того квартальника.

Особисті передплати Квартальника були б найкращим способом підпирання того інформативного джерела про Україну, бо тягарі були б розложені на сотки, а то й тисячі американських українців. Український Квартальник може бути для широких наших мас лектурою трудною, одначе ми маємо вже тут роджені діти, для яких Квартальник міг би стати правдивою криницею інформації про всебічне життя України. Чи старалися ми всунути в руку нашої дитини ту лектуру? Ми нарікамо нерідко, що наші діти не інтересуються тим, що є дороге для нас. Та чи ми подбали про це, щоб наша дитина читала Квартальник? Одначе так є, що десятки молодих американських українців, що стали читати Український Квартальник, набрали гордости для свого походження та вдячні тому, хто вложив їм в руки цю лектуру. Чому нам не запренумерувати Квартальника до українського товариства чи клюбу, зокрема для місцевої публичної бібліотеки?

Заплатили ми в рік чотири доляри передплати Квартальника для місцевої публичної бібліотеки, ми зробили добру патріотичну роботу. Американців нині інтересує всяка справа, звязана зі Совєтами, тому даймо нашим американським співгромадянам змогу пізнати Україну. Видати на це в рік чотири доляри, то дуже мало як на цю роботу, що її зробить цих чотири книжки Квартальника серед американців цього чи другого міста.

Говорю це з досвіду, бо знаю інтелігетних американців, які нетерпеливо ждуть появи нової книжки на столі місцевої публичної бібліотеки. Що серед американців, які запізналися з Квартальником може збудитися заінтересування для справи України, хай послужить факт, що нині біля 70 американських університетів, каледжів та публичних бібліотек пренумерує та платить за Український Квартальник. Пренумерують його теж деякі американці приватно.

В результаті виходить таке, що заінтересування Квартальником більше серед неукраїнців як українців. Явище крайно нормальне.

Причину до написання тої статті дали авторові тих рядків деякі обсервації з праці тимчасового менаджера Українського Квартальника, що став стягати залеглі довги за Український Квартальник. Більшість радо заплатила за леглість у свідомости, що дають на добру українську справу. Дехто одначе по заплаченню довгу перервав пренумерату журналу. Дехто навіть з маркою громадського діяча вперто не платив.

Не беремо того нікому за зле, бо ніхто не знає фінансових спроможностей цього чи другого. Та коли комусь особисто затяжко платити пренумерату, то ж існують у нас товариства, клюби, брацтва тощо. Чи не можна подбати, щоб ці товариства чи брацтва запренумерували Квартальник та видали чотири доляри з одного боку на культурні потреби свого молодшого членства, а з другого помогли ширити інформацію серед англосасів про Україну.

Колиб так кожне товариство, кожен Народний Дім, кожен клюб запренумерували Український Квартальник для себе чи для місцевої публичної бібліотеки, то журнал став би матеріяльно міцніше на ноги і тим краще міг би сповняти свою переважну роботу. Не можна нині боротися за визволення України без модерної зброї — інформації.

ВАЛЕРІЯН ПІДМОГИЛЬНИЙ

СИН

Оповідання

2)

Дядько Степан мовчки сопів, ковтаючи защкарублі шматки. З'ївши половину перепічки, він з жалем подивився на другу половину й засунув її за пазаху. Потім видобув із кишені книжку, одірвав клапоть, витрусив із заялозеного кисету решту тютюну, досипав трохи сухого зілля, що валялося долі, й скрутив цигарку.

— Огню немає?

— Ні.

Васюренко сів біля його й витер рукавом на шиї піт.

Дядько Степан зітхнув і розказав:

— Ти ж знаєш, хлопче, крім жінки п'ять ротів маю, та все добрі роти, молоді, та все хлопці, як ті каченята ненажерливі. З'їли пшеничку, з'їли ячмінь — не розвидняється нам. Діти на ґвалт кричать, жінці хліб увижатися став... Здохла кобила — зварили юшку. Перший раз їли — ригали, другий раз ригали, а на третій — пішло. Та чи на довго? Почав я розумом розкидати — другу кобилу різати треба, однаково хитається. А тут жінка в одну душу — забирай усе на воза, їдь куди знаєш, може хліба наміняєш. Видима річ — жінка. Винесли все з хати, запріг я кобилу — не тягне. Прироби я з боку посторонку, надів шлейку собі на плечі — поїхали ми. Ой, хлопче, муки прийняв я! Пилюка очі засипає, коліна підгинаються, а я тягну, тільки плююся. А виміняв таки пудів з десяток зерна і кобилу напас, кобила моя вже хвостом хвилає, сама тягне. Ну, думаю, радість везу, а далі ще може розстараюся. Дурень думкою багатіє. Позавчора вночі їдемо, я на возі куняю, кобила сама путь веде. І не зчувся, і не крикнув, як зв'язано мене — хто — не бачив, ніч, бач, глупа була. Кинули мене коло шляху, а ще хтось гукнув — дай йому щось — так оце перепічка. Вйокнули на кобилу й поторохкотіли. Я почав гукати — вбийте мене — а вже не почули мабуть. Лежав день цілий, пролежав ніч, ноги затекли чисто, а оце ти визволив мене, та не знаю, чи дякувати.

— А з обличчя їх не примітили? — спитав Васюренко.

— Де там з обличчя! Ніч, кажу, глупісінька була.

Дядько Степан мовчки посмоктав незапалену цигарку й сплюнув.

— Чого я не передумав, є-тут лежачи! Мав час, спати не хотілось. Стара Кандзюбиха каже: од Бога. А люди й вуха розвісили. А я собі гадаю — ми як бур'ян при дорозі, як реп'яхи. Ростемо собі, поки дощ іде, а сонце впече — жовкнемо, гинемо. Дурниця ми. Тільки гонору в нас багато. Та чого не гонорувати, коли їсти маєш? А скільки їх по селах швендяє високогонористих городян, цебто, що гукали: ми! ми! Он у Піщанському млині за сторожа прохвесор служить, десять, кажуть, мов, і татарську знає. А нема чого кусати — й науку, хлопче, кинув. Збило їм гонор усім; видно, що ми — так собі, тьху — вітер повіє, ми й котимось. Еге, якби Бог був, не так було б!

— Так по-вашому й жити не треба? — спитав Васюренко.

— Авжеж, хлопче, видима річ! Тільки звичка у нас погана. Ось хоч би й я — звик тютюн уживати. І знаю, що чорт-зна що, а ось нема запалити — і все мене. І життя, як тютюн: куриш — гірке, а після його дим вітер носить.

Васюренко раптом схопився.

— Ой, дядьку, — гукнув він, — ходімо додому!

— Ну, та й пече, — промовив дядько Степан, поволі підводячись; — бачив я таке скло, що як настановити його проти сонця, так можна цигарку заплити. Добра річ!

Знову розгорнулись перед ними висохлі лани; дрібний пил, злітаючи з-під ніг, обсипав їх, мов іскрами, гаряче повітря душило груди.

— Го-го! — гукнув дядько Степан. — Пам'ятаєш, хлопче, приїздив торік агітатор. Кричав, що ми, мовляв, машиною оратимем, машиною й дощу напустимо. А де він, сукин син, тепер із своєю машиною? Бога, кажуть, немає, а самі в боженята пнуться.

Далі вони йшли мовчки. На околиці села, коли вони розходились, дядько Степан сумно сказав:

— Висипалась моя цигарка. Ех! — Васюренко простував до своєї хати, не зустрічаючи нікого по дорозі. Так само, як у степу, в селі було порожньо, тихо й пекучо. Він минав хати з зачиненими віконницями, з заваленими клунями, з дворами, порослими лободою. В повітрі був тільки задушливий пил, що повстав з-під ніг; ані брехіт собак, ані рохкання свиней, ні людський гомін не хвилював того задушливого пилу; а з-переду, на чистому обрію село вирізнялось як намальована бездушна картина.

(Дальше буде).

Хто вибілює злочинців?

Час від часу попадає нам у руки нюйорський двотижневик „Громадський Голос". Змін немає у ньому ніяких. Та сама сталінська лінія як в американських справах, так і закордонних, а теж і у відношенні до України та українського народу. Часопис теж далі продовжує політику промовчування злочинів, доконуваних Кремлем над українським народом, а водночас обкидує далі болотом усіх тих, що намагаються вірно служити свому народові й виявляти теж московські варварства у відношенні до України, як у минулому, так і в теперішності. Доказом того може бути стаття, поміщена в „Громадськім Голосі з 15. лютого 1948 п. н. „Як „Свобода" вибілює німецьких злочинців за руїну Києва".

Ця стаття зачинається так:

„В двох числах „Свободи", з 5-го 6-го лютого б. р., редакція взяла на себе ганебне завдання очистити німців від закиду, що вони знищили Київ при відступі в осені 1943 року. В цій цілі вона виводить невідомого нікому свідка, закритого прибраним іменем „Олег Чех", і дає йому в двох числах шість повних шальт на **оборону** поведінки німців під час окупації Києва". І боронить цей ,свідок" німецьких наїзників на шпальтах писаної по українськи газети, як рідна мати. Представляється читачам, як киянин, що лишився у Києві, коли місто зайняли німці в осені 1941 року, але „примусово" дав ногам знати в 1943 році, коли наближався кінець німецької окупації України. І зізнає на основі власного „і все те бачив, все те знаю" і просто — „за деякими відомостями", що німці не [illegible] пальцем Києва, навпаки дорожили його цілістю і боронили його від руїни, як могли".

Ми передали дослівно цей початок статті, щоб кожний міг відразу зорієнтуватись, що це за напасть. До цього додамо, що редактор цеї газети в часі кривавих змагань українського народу за визволення при кінці першої світової війни і по ній „добровільно" пересиджував на німецьких землях, зокрема в Берліні й тому мабуть заключає, що й автор статті „Як зруйновано Київ" йому подібний і „дав ногам знати"... Він теж хотів би доконче мати правдиве імя „таємничого очевидця". Що значить оприлюднювати імя людини, яка вийшла зі Советів і лишила там рідню, а пише проти Советів, легко зрозуміти усім тим, що визнаються на умовинах, у яких живуть люди в Советах та на методах, яких вживає НКВД зглядом рідні та знайомих тих, що втікли з большевицького пекла. Редактор „Гром. Голосу" ці речі добре знає, а проте дивується, а навіть квестіонує правдивість особи — очевидця. Зате інакше поставились до цеї самої особи американські євреї й бувші емігранти з Росії, В. Шимкин і М. Вайнбавм, з яких перший є власником нюйорської газети „Новоє Русскоє Слово", а другий її редактором. Хіба вже їх, жидів, трудно підозрівати в симпатіях до таких людей, які хотіли б боронити націстів! А прецінь вони друкували статті „Олега Чеха", як і подали до загального відома ту шкоду, яку зробили большевики, коли нищили по варварськи Київ ще до війни і до приходу німців.

Як у „Новім Русскім Слові", так і в „Свободі" нема, очевидно, ні слова про якусь оборону німців, а є тільки відповідь на „совєтську версію про зруйнування Києва", бо „ця версія не має нічого спільного з дійсністю". Олег Чех, автор статті, на яку нападає „Гром. Голос", пише виразно в „Свободі". з 5. лютого б. р. таке:

„Я не маю жодних симпатій до німецького „носійства культури", достоту добре знаю, як вони поводились з людьми й господарювали в зайнятих ними землях; дещо спробував я і на власній шкурі й зовсім не збираюся захищати німців. Але світ мусить знати правду".

Для „Гром. Голосу" є одначе тільки така правда, яка походить з Москви, яку розголошує Кремль. Правди про Україну шукає цей часопис у цьому, що перейшло большевицьку цензуру, чи походить з таких американських джерел, які свідомо ширять неправду, або роблять помилки в добрій вірі, на підставі одержаних інформацій, які є невірними. Та ж такі специ від Росії, як от Морис Гіндус, на яких покликається „Гром. Голс", не добачували голоду в Україні навіть тоді, коли вже гинули мільйони людей! Як же ж їм добачити, чи большевики знищили, наприклад, Десятинну Церкву в Києві чи Золотоверхий Михайлівський манастир та інші памятки старої української культури?

Не „вибілюють" німецьких злочинців, ні українська „Свобода", ні російський часопис „Новоє Русскоє Слово"! Вони тільки написали правду, як про німецьких злочинців, так теж і про большевицьких. Зате „Громадський Голос" вибілював і далі вибілює кремлівські злочини в Україні й світі, а як не вибілює, то збуває їх мовчанкою. Це є та гидь, що заставила його тепер написати чергову брехню про „Свободу".

А найсмішніше з того всього те, що „Громадський Голос" бє сам себе по лиці, бо до підкладення мін у Києві призналися самі большевики. Кожен, хто хоче, може в Публичній Бібліотеці в Ню Йорку заглянути до книжки Д. Чепанюка „Народне ополчення в обороні Києва й Одеси", виданої в Москві 1943 не кимбудь, а самим Центральним Комітетом Большевицької партії. Там самі большевики признаються, що 16. вересня вони самі замінували головні вулиці Києва!

Ясно, що про це міг не згадувати „представник України" Я. М. Ломакін на прийнятті в совєтському посольстві в Ню Йорку в дні 25-го січня з нагоди поневолення України та в якому редактор т. зв „Громадського Голосу" взяв участь. Теж навряд чи там його сподіваною ікрою і водкою почастували, хоч би він і як „ура" на честь Сталіна вигукував. Холуям бо, звичайно, тільки „слухать, малчать і нерасуждать" велиться. Та для холуя щастям буде як його тільки копнути, або йому в лице плюнути ласкаво зволять. За це він опісля готов не тільки на кого йому скажуть, але і на весь світ харкати. хоча це й нікого, крім його самого, не чіпається.

НАША САМОДОПОМОГА

Зприводу загальних зборів організації нової української іміграції.

Минулої неділі відбулися в Ню Йорку перші звичайні загальні збори створеної перед роком нової організації „Самодопомога Нової Української Іміграції в Америці". З огляду на обмежений час користування з винайменої залі, цілої програми зборів не можна було вичерпати і деякі важливі точки, м. і. справу зміни назви і статуту організації та вибір нової Управи, треба було відложити до квітня. Проте, з вичерпуючих звітів Управи, головно її голови проф. - мистця Петра Андрусева, та з дискусії над звітами вже можна поробити відповідні висновки про саму організацію та її працю в минулому і її завдання в майбутньому. І, хоча перспектива одного року часу дещо замала, щоби могти ставити категоричні твердження.

Хто слухав звіту проф. Андрусева, головні думки якого передано в „Свободі з 9 березня, мусів прийти до переконання, що організація справді себе випрадала, як в практичному здійснюванні своєї головної мети: допомоги, згл. самодопомоги новій українській іміграції в Америці, так і моральному „переломанні ледів" між новими імігрантами та існуючим вже американсько-українським громадянством.

Фактом є, що ціла допомогово-ритункова акція американських українців у відношенні до української іміграції в Европі диктувалася не тільки самими сентиментально-моральними настановами допомогти своїм рідним в нещастю, але теж відповідно скріпити існуючу американсько-українську громаду допливом „свіжої крови", яка в поодиноких випадках є наглячо потрібна. Це з різних причин та з різних, як американських, так і українських міркувань. Америка — це мозаїка рас, народів, релігій і культур, що творять одну чудову цілість та невичерпане джерело сили і розвитку. Кожному народові повинно залежати на тому, щоб дати якнайбільший вклад в розвиток і ріст того „Нового Світу", який щораз більше стає ним не тільки в американсько-континентальному, але ґльобальному розумінні. Українцям повинно залежати і їм без сумніву залежить на тому, щоб їхній вклад в розвиток Америки не був найменший. Це теж у власному українському інтересі. Нова іміграція має в тому допомогти, має вкласти нові цінності українського духа, українського ума та українських рук в загально-американську скарбницю. Це одне. З другого боку, поневолена Україна більше ніж будь-яка інша країна потребує своїх вірних приятелів в Америці і в здобуванні цих приятелів теж повинна допомогти нова українська іміграція своїми вартостями та своєю поведінкою. Черговим завданням цілого американсько-українського загалу є зберегти на цій вільній американській землі ті цінності української культури, що їх безпощадно нищить жорстокий ворог на українській землі, як теж створити сильну моральну американсько-українську опору для тих борців, що — як говорив д-р Осінчук на загальних зборах — своєю боротьбою та кровю свого серця пишуть сьогодні історію України в змаганні проти того самого ворога України, що є теж не меншим ворогом Америки та всіх інших свободолюбних народів. В цих завданнях, які не від сьогодні є головними цілями громадського і особистого життя американських українців, має їм допомогти нова українська іміграція, цей доплив „свіжої крови" до наших громад, в багатьох випадках втомлених та знесилених. Нам потрібно допливу „свіжої крови", аби було кому молитися в тих українських святинях, що ми їх з таким трудом протягом десяток років будували; аби було кому виповнити змістом ті Народні Доми, що ми їх здвигнули, аби ще більше возвеличити на американській землі те українське ім'я, що його ми перед пів сторіччям сюди принесли.

Організація „Самодопомога Нової Української Іміграції в Америці" повстала з конкретною тоді метою допомагати тим, які тількицо приїжджають. Тоді були всілякі голоси збоку старшого американсько-українського громадянства. Одні казали: як ми приїжджали, нам ніхто не допомагав, нам ще гірше доводилось пробиватись вперед і ми з ще більшими труднощами творили наше громадське життя. Цего ніхто нам не заперечує і чести за це ніхто не відмовляє. Але, чи на це ми так дуже трудились, щоб усе зі собою в могилу забрати? Чи ж не з думкою про тих, що по нас прийдуть ми і здвигали наші святині та ставили наші народні доми і творили наші організації? Це ж відвічний закон, що попередники промощують шлях наступникам, що батьки дбають, аби дітям було краще. В цьому ж і головна таємниця прогресу людства. А ці нові українські імігранти, що тепер приїжджають, це ж такі самі наші діти, як і ті, що народились вже на американській землі. Всі ми діти тих самих українських батьків, усі ми маємо ту саму українську душу і ті самі американсько-українські цілі.

Організація „Самодопомога" протягом одного року свого існування зробила що тільки могла власне в напрямку самодопомоги для американсько - українського громадянства. Вона допомогла тим, що приїхали з европейської долини сліз і горя, вона допомогла місцевому громадянству допомогти цим людям, вона спільно допомогла нам усім зрозуміти краще себе взаємно для спільного добра. Перед цею організацією ще великі завдання, але вже після одного року вона перестала бути тільки „самодопомогою нової української іміграції" та стала справді нашою самодопомогою, самодопомогою американсько - українського загалу в його американсько - українських цілях. В цьому напрямку запроектована вже теж зміна статуту, щоб до цеї організації могли належати не тільки нові імігранти, але взагалі американські українці. Можливо, що з часом, як перестануть існувати та будуть завершені головні завдання цеї організації, вона сама розплинеться в існуючих вже організаціях, чи тих, які будуть створені. Але докищо ці завдання ще існують і збільшуються і ними диктується теж потреба дальшого існування і скріплення цеї нашої „Самодопомоги" і так до неї ми всі американські українці повинні ставитися та всіляко піддержувати її, бо цим допомагаємо самим собі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

ІРВІНГТОН, Н. ДЖ.

З весілля на скитальників.

Дня 21. лютого відбулось вінчання п-ні Анни Мілер з Ню Йорку з п. В. Сидоровичом з Ірвінгтону, по якім зійшлася родина та знакомі на перекуску, а потім на вечеру. По вечері п-ні І. Бенцаль з Ню Йорку, голова Жіночої Секції Зл. У. А. Д. Комітету зложила желання від Демократичного Клюбу та Жіночої Секції, в якій працювала п-ні Мілер. Потім згадала за нещасну долю українських скитальців. Збірку перевели пані: Бенцаль та А. Настюк. Зібрано $62 і вислано до Зл. У. А. Д. Комітету.

Жертвували: Френк Козак $25; В. Сидорович $10; А. Настюк $3; а по $2: В. Настюк, І. Бенцаль, М. Тімкен, І. Бендік, І. Бакун, С. Присяжний, М. Кольбе, Ф. Шене; по $1: Л. Сидорович, М. Сидорович, К. Бартель, З. Тимкевич, С. Тимкевич, Т. Гладкий, І. Отаманець, Б. Ґлен. **А. Настюк.**

БРУКЛИН, Н. Й.

З поминок на скитальців.

Дня 17. лютого відбувся похорон бл. п. Йосифа Лісника, що походив з місточка Добротвір, повіт Камінка Струмилова, Західна Україна. По похороні зійшлася родина та знайомі до У. Н. Дому в Брукліні, де в часі перекуски сказала п-ні М. Мойсей кілька слів про долю українських скитальців. Вдова Покійного перша зложила жертву, а потім інші. Був робучий день і людей не було багато, але таки зложили $48, які вислано до Зл. У. А. Д. Комітету.

Жертвували по $10: М. Лісник, П. Давидович, Й. Давидович; М. Варинечка $2; по $1: А. Михалюк, М. Бик, К. Мойсей, А. Отенбрайт, К. Притула, А. Гудима, Т. Мудрик, М. Веретельник, Кучак, А. Палащук, Т. Мойсей, С. Солтис, Е. Возняковська, А. Ґрін, Е. Гевко. Решта дрібними. — Жертводавцям щира дяка, а доброму мужові і батькові, бл. п. Йосифові, Лісникові вічний супокій.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Коляда.

Заходом Злученого Допомогового Комітету при укр. прав. церкві в Вунсакет переведено коляду, яку зложили: М. Кінаш $10; по $5: Й. Ходоровський, Н. Вецал, П. Клекот, о. П. Білон, М. Підгорецький, М. Литвинець, М. Копернюк, Н. Житарук, Н. Гладик, Т. Чагарин, Г. Корчій, Н. Сулима з Вустер, В. Річман, М. Фірман, а М. Лаба $3; по $2: В. Кушнір, І. Маленчук, М. Бардачевський, П. Ґук, К. Королишин, А. Борис, Е. Липський, Р. Косюк, І. Околіта, Н. Герман, М. Яцишин, Г. Тепер, С. Тепер, П. Тепер, Е. Тепер, П. Ґнецько, І. Коцюба, О. Чубай, Й. Чубай, М. Ґнот, М. Бровчук, В. Вецал, А. Сусла, А. Свірська, К. Корніцький, О. Колісник, Ю. Самборський, Й. Кава, В. Липський, Е. Мостецька, М. Карась, А. Сирота, П. Стойко, Д. Бойко, Н. Кузів, І. Кокольський; по $1.50: А. Сусла, Ф. Ящембські; по $1: П. Липська, П. Заяць, М. Пасічняк, І. Бровчук, А. Радимська, М. Паньків, А. Королишин, Д. Ясінчук, Р. Голобійчук, Г. Натиняк, Ю. Іванович, М. Кльован, О. Рогожинський, В. Копитко, І. Туз, М. Барилюк, Й. Ґловацький, Н. Сулима, Д. Герман, Л. Комуніцький, О. Червінський, І. Боднар, М. Камфонік, П. Коцюба, М. Дзювенка, Е. Зарівна, П. Лапчинський, В. Козак, О. Литвинець, А. Пророчок, І. Сорокатий, В. Бурак, І. Строцький, Г. Стрик, П. Стрик, М. Пробóрівськию, П. Ґемборовський, А. Намака, І. Гливка, І. Пуріч, А. Гатришенко, М. Королишин, Ф. Джаман, Ч. Войцік, К. Альбрехт, К. Сулима, О. Барилюк, С. Павлишин, П. Реміник, Л. Ганчарик, С. Вецал, М. Сталений, М. Заходнік, Й. Марцінюк, А. Ґурняк, Д. Рапко, А. Рибак. Дрібними 40 ц. — Разом $215.40. — Колядували: М. Липська, М. Колісник, А. Сулима, М. Гладик.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На сироти.

З нагоди 25-ліття подружого життя громадян Івана та Анни Либа відбулась в їх домі 15 лютого родинна забава, при якій зібрано на українські сироти $31. Жертвували: І. та А. Либа $10; по $5: родини Ґреськович і Крупник; А. Буса $3; Гриб $2; по $1: В. Біке, М. Либа, Ева Кобзар, С. Крупник, М. Марусевич, А. Кавецька.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

З весільної забави на УПА.

Дня 15. лютого відбулось вінчання п. Евгена Самборського, сина бл. п. Луки і Анни Самборських, з українською дівчиною, Стефанією Ґурняк, донькою громадян Антона і Зоньки Ґурняк, що то усі три свої доньки видали за гарних українських хлопців. Вінчання відбулось в укр. православній церкві, при співі хору під проводом учит. Й. Марцинюка, а о. П. Білон зложив гарні побажання. Весільна забава відбулась в парафіяльній галі, де на заклик гром. І. Околіта переведено збірку на У. П. А. Збирали жертви: М. Кінаш, Р. Вецал, П. Гук і Околіта. Зібрано $52.60. Жертвували по $5: Е. і С. Самборські, А. і З. Ґурняк, А. Самборська; по $2: М. і К. Підгорецькі, І. Околіта, П. Гук, М. Пасечняк, Е. Тепер, Р. Коцюба; М. Бінет (Пасечняк) $1.60; П. Квятковський $1.50; по $1: І. Тепер, В. Вецал, А. Рапко, Н. Пасечняк, П. Пасечняк, В. Пасечняк, Д. Сарахман, І. Кокольський, Бойко, Р. Вецал, С. Вецал, М. Копернюк, Е. Самборський, К. Лаба, Ф. Дзяман, М. Кінаш, Н. Кузів, М. Яцишин, І. Коцюба, Е. Липський, П. Ґнецко. Дрібними $1.50. — Разом $52.60. **Гість.**

КВАТИРА „ПРОГРЕСИВНОГО" КАНДИДАТА НА ПРЕЗИДЕНТА ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.—Не можна казати, що Генрі А. Волес є комуністом, ні теж, щокожний, хто є його сторонником, є вже комуністом, але зате, як сказав сенатор Ванденберґ, одне певне, що всі комуністи є за Волесом та огітують за ним як „прогресивним" кандидатом на президента Злучених Держав. „Прогресивний" означає у комуністів такого, що не є проти Сталіна і Кремля. Картина представляє головну виборчу кватиру Волеса, в якій бачимо такі особи, читаючи зліва направо: Джо Дейвидсон, Рексфорд Дж. Тоґвел, сенатор Глен Г. Тейлор та К. С. Болдвин.

Американське радіо-віче

Американці мають не тільки право на свободу слова, але й довгу традицію вільних дискусій. Ця традиція походить з ранньої доби Нової Англії, з міських віч. На тих вічах сходилися всі управнені до голосовання й обговорювали справи, які торкалися їх всіх. На початках міське віче було фактично урядом міста. Пізніше, коли для управління містом вибирався спеціяльний уряд, такі віча відбувалися й надалі, як форум, де кожний міг висловити свою думку.

В Новій Англії — як і в деяких інших частинах країни — міські віча і тепер ще дають можливість своїм громадянам висловитися, всім громадянам незалежно від національного походження, вірування, приналежности до партії. Традиція свободних дискусій, заведена першими англійськими колоністами Нової Англії, дісталась у спадщину всім американцям. Найбільше проявляється вона в малих громадах.

Але з часом, політики залишили дискусії на міських вічах і серед американців витворювався нахил свобідно говорити тільки з тими, хто має однакові погляди на ту чи іншу справу. На тих, хто думає інакше, почали дивитися з підозрінням, а часом і ворожо.

Це небажання американців різних поглядів обговорювати біжучі події на таких вічах, спонукало Джорджа В. Денні — директора „Тавн Гол" в Ню Йорку, що вже поверх 50 років займається інформаційною громадською працею — відновити старі традиції. Але як відновити звичку свобідних дискусій в країні з населенням в 140 міліонів? Дж. Денні питав себе про це ще в 1935 році і вирішив, що помогти може тільки радіо. За допомогою „Нейшенел Бродкестинг Систем" він розпочав, широко знані тепер „Американські Радіо-Віча („Американ Тавн Мітинг оф ди Ейр"). Завданням собі ставив ніби звести американців на віча, передаючи по радіо раз на тиждень обговорення важливих справ з ріжних точок погляду. В дискусіях мали брати участь відомі громадські та політичні діячі, а кождий з присутних мав би право давати запити і дістати відповідь.

Темою першого такого віча було питання: „Який шлях Америки — фашизм, комунізм, соціялізм, демократія?" Говорили на цю тему люди, які вірили в те, що говорили. Незважаючи на мале оголошення про віче, після нього відгукнулося листами три тисячі осіб. Тільки чотири запротестували, решта 2,996 осіб вітали можливість почути свобідне обговорення якогось питання з різних точок погляду.

З часу першого радіо-віча в 1935 році промовляли на таких вічах різні відомі особи — члени уряду, представники робітництва, підприємців, фабрикантів, освітні, політичні діячі. Серед них були: сенатор Том Конелі (демократ), Роберт А. Тефт (републиканець), Норман Томас (соціяліст), Ирл Бравдер (комуніст), Роберт А. Ферлес — голова сталевої корпорації, Джан Л. Луїс — голова юнії вуглекопів, Вилієм Рендолф Герст та пані Франклин Делано Рузвелт.

Тепер мільйони слухачів чують дискусії — за і проти — на такі гострі теми, як: „Чи ми йдемо до плянованого господарства?" „Чи треба комуністичну партію оголосити поза законом в Злучених Державах?" „Чи наша нова закордонна політика веде до миру, чи до війни?" Тисячі слухачів висловлюються на таких вічах, чи то дають питання на залі, чи пишуть свої запити в листах. Вони не раз пропонують теми для дискусій. Першою темою цього сезону було питання: „Що ми зробили для поліпшення релігійних та расових відносин в Америці?" Цю тему принято було на жадання слухачів. В дискусіях брали участь визначні нігерські, жидівські, протестантські та католицькі діячі.

Половина всіх радіо-віч відбувається в „Тавн Гол" в Ню Йорку, але бувають і в інших містах. Цього року „спансором" є часопис „Ню Йорк Геральд Трибюн". Відбуваються радіо-віча кождого вівтірка, в 8:30 вечером, зі стації Доблю Джей Зі (WJZ).

Загальна Рада.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохається на початку листа **доконче** подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, якої вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУА ДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і біорових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

12,755 Заболотний Петра, Осипа і Антона з с. Климковець від Заблоцький Франка.

12,756 Березовський Володимира з Борщева (Чортків) від Березовський Евгена.

12,757 Болокуров Вісаріона з України від Білокур Василя.

12,758 Іванець Теодора від сина сестри Теодора Головчук Богдана.

12,759 Горщук Анни, Чучак Анни, Вівчарук Ілька всі з с.Якубівки (Городенка) від Кармеліна Марії з дому Вівчарук.

12,760 Підсадний Михайла, Дмитра, Бегер Гриня з с. Угринь від Липовий Степана с. Якова.

12,761 Олійник Катерини, Перетятко Андрія з с. Грусятич (Бібрка) від Герич Осипа.

12,762 Загачевський Стаха і Катерини, Брухаль Пилипа і Марії від Кравець Пилипа сина Михайла з с. Сянічка. (Сянік).

12,763 Грибик Василя і Михайла з с. Ямпа Долішна від Данко Осипа.

12,764 Мосієнко Івана, Кулік Івана від Паденко Михайла.

12,765 Сенів Степана с. Прокопа з с. Хотимира (Товмач) від Козак Анни д. Шеремети Марії.

12,766 До знакомих і братів з с. Манева (Сянік) просить о афідевіт Грубляк Михайло.

12,767 До батька Оліяр Сенька, Мельник Софії з д. Оліяр, батько з с. Сівчини (Перемишль) від сина Оліяр.

12,768 СовірkоАнастазії тітки з с. Монастирець (Сянік) від Боднар Ярослава (Корталів).

12,769 Шевчишин Антона і Василя з с. Красна (Коросно) від Шевчишин Марії д. Семена.

12,770 Олесків Михайла з с. Ляшки Подорожні (Жидачів) від Войтович Степана с. Михайла.

12,771 Леонтович Юлії (Ремеза) від учительки Піпчинська Яніни.

12,772 Галас Онофра і Федька з с. Кульчик (Теребовля) від Апостол Йосифа.

12,773 Кузмяк Данила з с. Завищень (Сокаль) від Кузмяк Володимира.

12,774 Яцик Семена, Мисак Семена і синів Яцик Анни всі з с. Піддубці (Рава Руська) від Яцик Павлини.

12,775 Слюсарчук Григорія і Юрка з с. Макунів (Мостиська) від Слюсарчик Івана.

12,776 Крупняк Луцька вуйка з с. Рабе (Лісько) від Зозуляк Петра с. Миколи.

12,777 Хто поможе 28-літній інтелігентній женщині виїхати зі скитальщини за море — Данченко В.

12,778 Паляничка Василя вуйка з с. Присліп (Турка) від Семець Миколи.

12,779 Біжик Семка вуйка з с. Боберка (Турка) від Ватах Івана.

12,780 До кузинів Яцик Михайла і Михалини від Стефанії зам. Косович.

12,781 Лопянецька Катеринни р. в Рожнітові (Долина) від Лопянецька Ольги і Дичковський Льва.

12,782 а) Слота Варвари з с. Ястребік (Новий Санч) від Слота Олекси.

12,782 б) До рідних та знакомих з с. Побіч (Золочів) від Кушнір Михайла.

12,783 Фітель Гаврила з с. Малашкович (Яворів) від Шарко Івана.

12,784 Дубецький Василя і Григорія з с. Сілси (Сокаль) від Дубецький Василя.

12,785 Пиндус Івана і Григорія з с. Настасів (Тернопіль) від брата Пиндус Михайла.

12,786 Лещук Грицька і Степана з с. Махнівок (Сокаль) від Думан Василя.

12,787 Януш Михайла з с. Стратина (Рогатин) від Януш Василя с. Стефана.

12,788 Манишевський Василя з с. Острів (Тернопіль) від Кошельовський Дмитра.

12,789 Капала з дому Пінiцька Марії з с. Борова Гора (Банина Дольна) від Пініцький Федька.

Голоситись на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

Кожний, хто бажає, щоби прислане ним оголошення **пошукувань родини і знайомих різних скитальників** було поміщене у „Свободі" **безплатно,** хай вишле таке оголошення впрост до

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Хто бажає, щоби прислане ним оголошення було **поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням пришле гроші. Одноразове** оголошення, розміру 1½ цаля в одній колюмні, коштує **$1.00.**

Адм. „Свободи".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Бр. св. Петра й Павла, від. 102, відбудуться в неділю, 14. березня, зараз по другій Сл. Божій, в гали церковній, 2280 М. 7. ул. — За уряд: Н. Декан, предс.; 9. укЖ, кас.; Н. Бобечко, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Місячні збори Тов. Зап. Січ, від. 75. відбудуться в неділю, 14. березня, в У. Н. Домі при Мартин ул., точно в год. 1. пополудні. Пригадуємо членам, що кампанія за новими членами продовжується, тож просимо вписати своїх з родини, приятелів і знайомих. Впишіть їх нині, щоб завтра не було запізно. Довгуючих членів напоминаємо вирівнати свої залеглости. — За уряд: М. Престаш, секр.

КЕМПБЕЛ, О. — Тов. Сокіл, від. 218, відбуде місячні збори в неділю, 14. березня, в год. 2. попол., в Н. Домі, 165 Гордон Евн. На ці збори просимо місцевих і позамісцевих членів прийти, бо будуть дуже важні справи до полагодження. Також просимо уряд і членниць відділу 119 У. Н. Союзу, щоб були ласкаві взяти участь у цих наших зборах. — М. Стахура, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Тов. Сокіл, від. 336, відбудуться в неділю, 14. березня, в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори, бо маємо важні справи до полагодження. Приведіть з собою своїх знайомих, щоб записати до Тов. Сокіл і У. Н. Союзу. — Г. Степанек, предс.; Г. Кісіль, фін. секр.-кас.; Т. Кальмук, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома всім тим членам, що платять свої вкладки місячно, що така збірка вкладок відбудеться в неділю, 14. березня, в годині 12:30 вполудне, в гали У. Н. Дому, 4655 Мартін ул. Просимо довгуючих членів, щоби прийшли і полагодили свої залеглости. Союз продовжує кампанію за приєднування нових членів і вже є тільки три місяці часу, а наша квота ще далеко не виповнена. Тож просимо членів організувати нових членів. За інформаціями кличте телефоном: C.E. 7394. — І. Форись, предс.; П. Кізел, секр.; І. Андрусевич, кас.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Юрія, від. 379, відбудуться в неділю, 14. березня, в год. 12:30 вполудне, в домі У. Н. Союзу. Секретар полагоджуватиме всякі справи кожної неділі від год. 12:30 до 1:30 в Домі У. Н. Союзу. Хто не зможе полагодити справи в ті дні, хай заходить до Дмитро Харкавий, 2234 W. Chicago Ave., 3 fl. — Д. Хоркавий, секр.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Повідомляємо членів і членниць Бр. св. Василія Великого, від. 161, що місячні збори відбудуться в суботу, 13. березня в годині 7. ввечір, у власній домівці. Тому, що цей рік є ювілейним роком 30-річного існування нашого Бр. і відділу, тож просимо всіх місцевих і позамісцевих членів на збори прийти і рішити, як ці роковини відсвяткувати; є також інші справи до вирішення. — Уряд.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Зап. Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 14. березня, в годині 1:30 пополудні, в залі церковній. Просимо всіх членів явитись на збори і вирівнати всі вкладки і належитости. Нам призначена квота приєднати нових членів не дала досі доброго вислідy, але сподіємось, що ми виконаємо це, що було нам призначене. Наша пословиця каже: „Кінець діло хвалить". Тому всі до праці! — За уряд: М. Сорохтей, П. Лисько, Р. Дмитрів.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ".

БОФАЛО, Н. Й. — Квартальні збори Бр. св. в. Хрестителя, від. 304, відбудуться 14. березня, в гали парохіяльній, 158 Джермейн ул., в годині 2. пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори. — Н. Гнатик, секр.

РАЧЕСТЕР, А. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 36, повідомляє свої хчленниць, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. березня, в гали церковній, в годині 3. точно. Просимо членниць явитися на означений час, бо маємо важні справи до вирішення. Довгуючих просимо прийти на збори ів нрівнати свої залеглости. Приєднуйте нових членниць до У. Н. Союзу, а дістанете нагороду. — Євдокія Геруля, предс.; Анастазія Грицак, кас.; Марія Ходак, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Михайла Грушевського, від. 219, відбудуться в суботу, 13. березня, в годині 7:30 ввечір, в Укр. Галі, 675 Савт 19. вул. Просимо всіх членів прийти на збори. — Г. Дорошенко, предс.; А. Баран, кас.; А. Мудровський, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 325, повідомляє своїх членів, що квартальні збори відбудуться в суботу, 13. березня, у своїм Домі, 216-218 Гренд стр., точно в годині 8. ввечір. Повинністю кожного члена є прийти і вирівнати свої вкладки до Тов. і У. Н. Союзу. Є дужи важні справи до полагодження, тож ваша приявність конечна. Приведіть нових членів до Тов. і до У. Н. Союзу. Користайте з нагоди кампанії за 50 тисяч членів до У. Н. Союзу. Не явившися члени на зборах підлягають карі згідно зо статутом. — Уряд.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 14. березня, в годині 2. пополудні, в гали парохіяльній, 45-47 Говп Еве., Пасейк. На порядку дня є Тов. справи до полагодження, тому просимо членів прийти на збори. Довгуючих членів упоминаємо, щоб прийшли і вирівнали свої належитости. — І. Живіцький, предс.; Г. Яськів, секр.; О. Боднарчук, кас.

ЧЕСТЕР, ПА. — Повідомляємо членів Бр. Сош св. Духа, від. 237, що квартальні збори відбудуться в неділю, 14. березня, в год. 2. попол., в У. Н. Домі, 4-та і Ворд ул. Тому, що є дуже важні справи до полагодження уряд просить як старших так і молодших членів прийти конечно на ці збори. Неприявні члени будуть покарані згідно зо статутом. — Уряд.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 22. лютого 1948 року помер у 67. році життя

ЙОСИФ ЧМИР,

член Бр. св. Арх. Михаїла, від. 350 У. Н. Союзу в Стемфорд, Конн.

Покійний родився в селі Мелна, пов. Рогатин, Західна Україна. Полишив у смутку жену Варвару, синів Федя і Василя та дочку Павлину.

Похорон відбувся 25. лютого при численній учасги родини, членів і знайомих до укр. катол. церкви св. Володимира, а відтак на цвинтар у Спрінгдейл, Конн. — В. Й. П.!

І. Михайлишин, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Звичайні місячні збори Бр. св. Володимира, від. 130, відбудуться в суботу, 13. березня, в годині 8. ввечір, в церковній галі при 7. вул. Просимо всіх членів прийти на час, бо є важні справи до полагодження. — І. Середницький, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Збори Тов. Єдність, від. 163, відбудуться в неділю, 14. березня, в годині 1. пополудні, в домі Горожан, 847 Норт Фрenклин ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є багато справ до полагодження. Приявність кожного члена конечна. — М. Паранич, фін. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Збори Бр. св. Василія, від. 339, відбудуться в суботу, 13. березня, в год. 7. ввечір, в домі Громади, 3322 Н. Лавренс ул. Просимо всіх місцевих і позамісцевих членів бути приявними на зборах. — За уряд: І. Сорока (ст.), предс.; Т. Плавяник, кас.; А. Хромяк, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 142, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що квартальні збори відбудуться в неділю, 14. березня, в год. 2:30 пополудні, під ч. 212 Фултон ул. На порядку дня звіт уряду і контр. комісії та приймання нових членів. — За уряд: А. Поливка, предс.; М. Маркович, кас.; П. Остапчук, фін. секр.; С. Пограничний, рек. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Сестр. Благовіщення, від. 125, повідомляє членниць, що чвертьрічні збори відбудуться в неділю, 14. березня, в год. 1. попол., в парохіяльній галі при Оклей і Ройс ул. З огляду на важні справи, просимо членниць прийти на час. — За уряд: Іванка Подола, секр.

ТАРЗАН, ч. 1800. Пошукування.

Лагідно занесла Джена поранену Нкіму до свого схоронища.

Там вона приклала цілюще зілля і перевязала рану шматкою.

Тарзан прибув до села мугамбів і там стрінув свого старого приятеля, начальника Мутаво.

Ватага лукавих людей приходить сюди, щоб дістати поміч в полюванні на слоневу кість. Ти мусиш відмовити їм" — сказав Тарзан.

„Хто то таке каже?" — дався чути гремучий голос. Тарзан обернувся і стрінувся лиш в лице з велетенським диким войовником.